

Vážený pane profesore,

v návaznosti a doplnění našich předchozích telefonických rozhovorech dovoluji, abychom Vám tlumočili také tento závěr.

Případné vypsání architektonické soutěže, která by měla všechny parametry řádné architektonické soutěže, tedy s cenami a odměnami není ani v nejmenším rozporu se zákonem o zadávání veřejných zakázek (dále jen ZVZ), v případě, že zároveň se vypisovatel zaváže, hodlá zadat na základě výsledků soutěže veřejnou zakázku, tj. zadat zakázku v řízení bez uveřejnění postupem dle §23 odst. (6) ZVZ.

Bylo by to zcela v souladu se zákonem i v případě, že by byla udělena první cena vítězi. Komora však v tomto případě setrvává v doktrinárním názoru, že v případě jasně dané příslibu zadání veřejné zakázky, se případně soutěž sama může obejít bez 1. ceny (zdůrazňuji jen a pouze první ceny), a že to za takových okolností není porušením soutěžního řádu, čili právní normy, která je pro Komoru a její členy přirozeně závazná, a jako taková je pro vyloučený okruh osob organickou součástí právního řádu (ovšemže i těch, kdo o soutěžích rozhodují).

Toto tvrzení v předchozích odstavcích se opírá vedle svědomitého čtení především o doktrinární názor špičkových autorit v daném oboru, a sice JUDr. Veroniky Křesťanové, Dr. a JUDr. Tomáše Hejduka z advokátní kanceláře Kříž a Bělina.

Jmenovaní experti vypracovali obsáhlý a právně nesmírně důkladný elaborát, který se týká jiné soutěže, a sice chystané soutěže Muzeum hlavního města Prahy. Tam je i mimo jiné sledovaná otázka tvrzena a konstatována zcela jednoznačně a *expressis verbis*, jak je i konstatována v tomto přípisu. Tvrzení zde uvedená se opírají především o tento spolehlivě argumentovaný a nesmírně důkladný rozklad.

Připomínám, že tento rozklad nebyl zpracován na objednávku Komory, ale Muzeum hlavního města Prahy a netýkal se této soutěže. Týká se té samé otázky. Proto, že byl zpracován pro jiný účel, je cenný tím, že je od našeho případu naprosto nezávislý.

Nedosti na tom, ke stejnému závěru dospěl i Mgr. David Dvořák, velmi erudovaný a specializovaný právník, který se asi jako jediný v ČR zabýval vztahem ZVZ a soutěžního řádu Komory. Opět k tomu dodáváme, že pan Dvořák není v žádném vztahu, ba dokonce ani kontaktu s Komorou. Napsal to v doktrinární literatuře, nezávisle na případu.

Obdobně také vyznívá i komentář Rause a Nerudy k § 103 ZVZ a odst. (3) zejména.

Dovoluji prosím, abych uvedené uzavřel závěrem, že názor Ministerstva kultury založený patrně jen na letmém čtení zákona je mylný a vstoupíme proto v jednání se smysluplnou argumentací s tímto oddělením do jednání proto, abychom Vám usnadnili nebo vytvořili možnost vypsání architektonické soutěže zcela řádně, tedy jak v souladu s ZVZ tak i se soutěžním řádem, tedy všemi součástmi právního řádu, které je nutno respektovat pro vypsání regulérní architektonické soutěže.

Dovolte nám, abychom Vás ještě opětovně ujistili o tom, že ZVZ známe velmi důkladně, respektujeme ho a používáme při organizování soutěže stejně jako vnitřní řády, nikdy nepostupujeme parciálně, vždy hledíme na právní řád jako organický celek.

S nejhlubší úctou Jan Sapák